

THE HOLY MARTYR ARTEMIUS

In the early years of the 4th century, the great persecutions of Christians were ended by the Emperor Constantine, who established Christianity as the official religion of his empire. Under his orders, pagan temples were destroyed and idol worship was abolished.

Old ways, however, do not die easily. After the death of Constantine, a bitter struggle for his throne ensued between his sons and other members of the imperial family. The ultimate winner in this battle for supreme power was Constantine's nephew Julian, who immediately renounced Christ and began a campaign to restore paganism to its former prominence.

One of the first to raise his voice in protest was **ARTEMIUS**, the regional governor of Alexandria. Artemius had been a high ranking official in the court of Constantine the Great, distinguishing himself as a military leader as well. When Julian began to torture the respected leaders of the Church, Artemius went to directly confront the Emperor. Julian urged the aged Artemius to join him in renouncing Christ, commanding him to offer sacrifice to the ancient idols. When he refused, the Emperor ordered him to submit to a series of brutal tortures. Despite suffering severely, Artemius remained steadfast in his allegiance to Christ. Julian ordered him beheaded, but Artemius left him to ponder his dying words: **"Your end is already near, and in a short time, your memory will perish with a resounding noise."** The saint's words were prophetic. In less than a year, the Emperor was killed in a fierce battle with the Persians and the new ruler quickly overturned the government's stance on the Christian Church.

*Let us now gather
and worthily acclaim
with hymns,
the pious and crowned
**MARTYR
ARTEMIUS,**
the greatest
among Martyrs
and
richest bestower
of miracles,
who raised
the trophies
of victory
over the enemy;
for he intercedes
with the Lord
for us all.*

Бр.10

WEEKLY PARISH BULLETIN

№.10

6. Ноембар 2016.

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СВ.СИМЕОН МИРОТОЧИВИ

175 NW 154th St, Miami FL 33169

305.944.6890

Протојереј-Ставрофор Милан М. Крстић

cell: 305.333.4484

protamilan@yahoo.com; protamilan@gmail.com

ДНАШЊА ЧИТАЊА

ЕВАНЂЕЉЕ: Лк. 7, 11-16; **АПОСТОЛ:** Гал. 1, 11-19;

ДАНАС ПРОСЛАВЉАМО ПРАЗНИК:

СВ. МУЧЕНИК АРЕТА

Овај свети мученик пострада за веру Христову са још преко 4000 хришћана, свештеника, инока и инокиња, грађана, жена и деце. Беше Арета градоуправитељ у граду Неграну у земљи Омиритској (јужна Арабија), и беше му 95 година када пострада. Омиритском земљом владаше тада неки Јеврејин Дунаан, опаки гонитељ хришћана. Решен да истреби потпуно хришћане из своје земље он опколи хришћански град Негран, и најпре поручи грађанима, да ако се не одрекну Христа, он ће их све смрћу уморити. Грађани затворише капије, те Дунаан дуго и безуспешно нападаше на зидине градске. Тада се незакони кнез закле грађанима, да им ништа неће учинити, само нека му отворе капије градске, да уђе и узме данак, који му они дугују, па ће се по том одмах удаљити. Хришћани повероваше, и отворише капије. Тада кривоклети Јеврејин позва к себи старца Арету са свима клирицима и другим угледним грађанима, и све их посече мачем. И учини потом страховити покољ по граду. Чувши за ово Византијски цар Јустин врло се ожалости и написа писмо Етиопском цару Елезвоју, да иде на Дунаана с војском и освети невину крв хришћанску. Елезвој послуша Јустина, удари с војском на кнеза Омиритског, победи га, сву му војску погуби а њега мачем посече. За кнеза Омиритског, по Божјем откровењу, би постављен неки побожни човек Аврамије, а за архиепископа Омиритског, опет по Божјем откровењу св. Григорије (в. 19. децембар). У Неграну хришћани обновише храм св. Тројици, који Дунаан беше сагорео, и подигоше храм св. муч. Арети и осталим мученицима Негранским. Пострадаше и венац мученички од Господа примише 523. год.

РАСУЂИВАЊЕ

Кад свештено лице чини безакоње, много га тежа казна постиже, него кад такво исто безакоње чини обичан световњак, који је мање посвећен у тајне воље Божје. Св. Арета беше монах у Печерском манастиру, и беше среброљубив веома. У његовој келији стајаше нагомилано благо, од кога он никоме ниједне лепте не даваше. Но разболе се једном тешко претешко, и виде као на јави, како ђаволи отимају душу његову од ангела вичући „наш је, наш је!“ и наводећи за доказ тога Аретово среброљубље и тврдичлук. Повративши се од болести Арета поправи живот свој, и од тада рачунаше све земно благо у ништа. И човекољубиви Бог опрости му, и доцније даде му благодат велику. – Неки опет монах из манастира, у коме се представи блажени цар Елезвој, привиче често ићи у крчму, тамо опијати се, па чак и са женама безчинства творити. Једнога дана враћајући се из крчме нападе

**GOD
ANSWERS
PRAYERS
-
NOT
ADVICE.**

**У Уторак је Празник Св.Димитрије - Митровдан.
Св.Литургија ће бити у 10 сати**

на њ страшно велика змија, и гоњаше га узастоце. У великој муци и тескоби повика монах: „тако ти светога и праведнога Елезвоја, одступи од мене!“ И змија се наједанпут заустави. И чу монах као човечји глас од стране змије: „ангел Божји нареди ми, да те поједем због нечистоте и скверне твоје, јер си се заветовао служити Господу у чистоти, а сад прљаш тело своје и гневиш Духа Светога“. И закле се монах, да више никад грешити неће, врати се у манастир, и до смрти више не погреша. Тако Бог и покара и помилова молитвама св. цара Елезвоја.

БЕСЕДА

о јавном доласку Бога.

Бог ће јавно доћи и неће прећутати. (Пс. 49, 3)

Друкчије је звање војводе од звања судије. Војвода се пред непријатељем не објављује одмах, него оставља непријатељу, да суди о њему како хоће; јер војводи је главно да победи. Судија се пак одмах јавља онима којима има да суди. Другчије је и звање учитеља од звања судије. Учитељу је главно да научи васпитанике своје; зато се он често пута спушта на ступањ васпитаника својих, и говори им као друг њихов. Судија пак од почетка па до краја мора бити јављен суђенима као судија, и ништа друго. Другчије је и звање лекара од звања судије: и разлика се у та два звања тако да уочити као и у прва два случаја. Бог се, браћо, јавио свету у телу човечјем: јавио се као војвода, као учитељ, као лекар. Но није се још јавио као судија. У првом случају Он је прећутао да изрекне јавно Своје највише достојанство, него је оставио непријатељима, васпитаницима и болесницима да суде о Њему како знају. Ко је имао здраво суђење, тај је могао познати Га као Бога, скривеног у телу, и по речима, и по делима, и по човекољубљу, и по знацима небеским при Његовом рођењу, при распећу, при васкрсењу и вазнесењу. Које је пак ум био помрачен каквом злобном страшћу, тај Га није могао познати нити за Бога признати. Али када буде Он дошао као Судија, тада Га нико више неће питати ни јеси ли Ти? ни ко си Ти? него ће сви у тренутку знати, да је то заиста Он. Ангели ће пред Њим трубити: на небесима ће блистати крст Његов, испред Њега ће се огањ разгорети, и око Њега бура велика видеће се. Тада ће и веран и неверан, и праведан и неправедан, погледати и познати – Судију. Тада ће се радовати само они, који су Га пре познали као Бога, у пећини, и на крсту. Они ће се ваистину радовати, јер ће у Судији познати Онога, с којим су војевали, од кога су се научили, и којим су се излечили.

**Св.Владика
Николај**

О Спаситељу преславни, помилуј нас и исправи нас пре другог доласка Твога. Теби слава и хвала вавек. Амин.

**МОЛИМО ВАС ДА ПОПУНИТЕ ФОРМУЛАР КОЈИ ЋЕТЕ НАЋИ НА
УЛАЗУ, КАКО БИ СВЕШТЕНИК ИМАО ВАШЕ ИНФОРМАЦИЈЕ!**